

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 637

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
2.	— Decizie pentru modificarea anexei la Decizia președinților Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025 privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară 1
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 152 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)..... 2-7	

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

DECIZIE

pentru modificarea anexei la Decizia președinților Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025 privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară

În temeiul dispozițiilor art. 65 alin. (2) și ale art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată,

Articol unic. — Programul de lucru prevăzut în anexa la Decizia președinților Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025 privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 4 iulie 2025, se modifică după cum urmează:

„Luni, 7 iulie 2025
— ora 17:00 — până la finalizare
(prezență fizică și online)

— Angajarea răspunderii
Guvernului asupra proiectului de
Lege privind unele măsuri fiscal-
bugetare.”

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 7 iulie 2025.
Nr. 2.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 152

din 5 mai 2025

Dosar nr. 2.625/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 17.280/3/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 17.280/3/2024, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă teza finală a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative ar trebui interpretată în sensul că: 1) nu se poate depăși fondul total de salarii pentru anul 2022 aferent personalului plătit din fonduri publice — fondul efectiv plătit la sfârșitul anului bugetar 2022 sau în sensul că: 2) nu se poate depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilită în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, corespunzător salariului de bază aferent funcției publice și gradației deținute.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 15 noiembrie 2024 cu nr. 2.625/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 5 mai 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022)

„**Art. I.** — (1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 10% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022, fără a se depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată inițial pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal cu nr. 32.145/3/2023, AA împreună cu alți 70 de reclamânți au solicitat, în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice (MFP), obligarea pârâtului la: (i) majorarea cuantumului brut al salariului de bază cu 10% față de nivelul acordat în decembrie 2022; (ii) recalcularea drepturilor salariale începând cu luna ianuarie 2023, astfel încât să conțină respectiva majorare; (iii) plata diferențelor salariale începând cu luna ianuarie 2023; (iv) plata dobânzii legale de la momentul scadenței fiecărei sume și până la plata efectivă a acesteia pentru fiecare interval; (v) actualizarea cu rata inflației; precum și (vi) plata cheltuielilor de judecată.

12. Prin Încheierea de ședință din 27 mai 2024, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a dispus disjungerea cererii de chemare în judecată formulate de reclamanta AA și constituirea unui alt dosar, înregistrat cu nr. 17.280/3/2024, iar ulterior, prin Sentința civilă nr. 3.383/2024 din 27 mai 2024, a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cererii de chemare în judecată în favoarea Tribunalului Dâmbovița.

13. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că are calitatea de funcționar public angajat al MFP, iar, la calcularea salariului aferent lunii ianuarie 2023, pârâtul nu a respectat prevederile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, care sunt aplicabile întregului personal plătit din fonduri publice.

14. Invocând dispozițiile art. 7, art. 17 alin. (1) și cele ale anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și nota de fundamentare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, reclamanta susține că reglementarea cu privire la cuantumul maxim prevăzut în grila-anexă la Legea-cadru nr. 153/2017, corespunzător pentru anul 2022, se referă exclusiv la salariul de bază pentru gradația 0, respectiv suma de 6.580 lei, pentru funcția de consilier, consilier juridic, expert, inspector — grad profesional superior, iar, în definițiile prevăzute la art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017, majorarea salarială, respectiv, în speță, majorarea prevăzută de art. 17 alin. (1) din legea-cadru menționată, nu face parte din salariul de bază, aceasta fiind considerată un element adițional al salariului de bază.

15. Pârâtul MFP a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

16. Prin apărările formulate au fost invocate prevederile art. 1 alin. (3), art. 38 alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, forma în vigoare până la 11.11.2022 și forma în vigoare după 11.11.2022, art. I alin. (41) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte

normative și ale art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, apreciindu-se că din analiza acestora reiese interdicția de a se depăși valoarea nominală, respectiv nivelul salariului de bază pentru anul 2022, astfel cum este stabilit potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

17. Prin urmare, în situația în care majorarea salariului de bază cu 10% conduce la depășirea valorii nominale pentru anul 2022 stabilite potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum este cazul în speță, nivelul salariului de bază stabilit se limitează la cel prevăzut în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

18. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Prin Încheierea de ședință din 4 noiembrie 2024, instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite următoarele condiții în acest sens:

— există o cauză aflată în curs de judecată, în primă instanță, pe rolul Tribunalului Dâmbovița;

— pretențiile deduse judecării se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită ridică dificultăți de interpretare a dispozițiilor tezei finale a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, fiind neclar, din modul de formulare a acestor dispoziții, dacă interpretarea ce ar trebui dată este una restrictivă — respectiv că nu se poate depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, corespunzător salariului de bază aferent funcției publice și gradației deținute, sau, dimpotrivă, este permisă o interpretare în sens larg, conform căreia nu se poate depăși fondul total de salarii pentru anul 2022 aferent personalului plătit din fonduri publice — fondul efectiv plătit la sfârșitul anului bugetar 2022. Chestiunea de drept ce necesită intervenția instanței supreme este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și controversate, deoarece, după cum reiese din circumstanțele speței, litigiul de față vizează chiar opiniile divergente ale părților relativ la maniera de interpretare extensivă, respectiv restrictivă a sintagmei finale a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022;

— de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor tezei finale a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât pretențiile salariale ale reclamantei — consilier clasa I, grad profesional superior gradația 5 la Autoritatea de certificare și plată — Serviciul certificare din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — decurg din aprecierea că majorarea cuantumului brut al salariului de bază cu 10% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022 în conformitate cu art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, respectiv drepturile salariale cuvenite în integralitatea lor, începând cu luna ianuarie 2023, i-au fost încălcate prin interpretarea restrictivă dată de pârâtă. Hotărârea prealabilă ce se prefigurează a fi pronunțată ca urmare a prezentei sesizări este de natură a produce un efect concret asupra soluției, lămurirea caracterului extensiv sau restrictiv al interpretării ce ar trebui date tezei finale a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 constituind însuși aspectul litigios al prezentei cauze;

— spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise de art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura

reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept invocate;

— în urma consultării jurisprudenței instanței supreme s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost sesizată cu o dezlegare a aceleiași chestiuni de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

21. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reclamantul a apreciat că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile necesare pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. În opinia instanței de trimitere, este necesar a se da tezei finale a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 o interpretare restrictivă.

23. Dificultatea interpretării poate fi cauzată de împrejurarea că art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 utilizează pluralul în ipoteză, referindu-se la cuantumul brut al „salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară”, și se referă totodată la ansamblul „personalului plătit din fonduri publice”, iar în partea finală textul legal se referă (utilizând singularul) la limita referitoare la „valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare”.

24. Totuși, chiar dacă nu există o definiție a noțiunii de „valoare nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017” a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, față de regula interpretării gramaticale și față de raportarea noțiunii de valoare nominală a cuantumului brut al salariilor de bază la anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, urmează ca interpretarea acestei sintagme să aibă loc, de la caz la caz, în mod particular cu privire la fiecare funcție publică analizată din anexa corespunzătoare în care se regăsește încadrată fiecare funcție publică, respectiv gradație ocupată, urmărindu-se, pentru fiecare caz în parte, a nu se depăși valoarea nominală, înțelegând prin aceasta valoarea prevăzută nominal pentru fiecare funcție, respectiv gradație în parte.

25. Distinct de argumentul de interpretare gramaticală, se reține și faptul că nicio prevedere legală din cele examinate potrivit susținerilor părților, raportate la cea aflată sub contradicția de interpretare, nu face vreo mențiune relativă la fondul total de salarii pentru anul 2022 aferent personalului plătit din fonduri publice — fondul efectiv plătit la sfârșitul anului bugetar 2022.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

26. Curțile de apel au comunicat faptul că în raza lor teritorială de competență nu a fost identificată jurisprudență relevantă cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

27. Curțile de apel București și Iași și tribunalele Ilfov, Iași, Vaslui și Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni, opinia unanimă exprimată fiind în sensul că din analiza prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 rezultă interdicția de a se

depăși valoarea nominală, respectiv nivelul salariului de bază, astfel cum se calculează acesta potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

28. Prin urmare, în situația în care majorarea salariului de bază cu 10% ar conduce la depășirea valorii nominale pentru anul 2022 stabilite potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, nivelul salariului de bază stabilit se limitează la cel prevăzut în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

29. Nu există nicio prevedere legală care să facă referire la fondul total de salarii pentru anul 2022 aferent personalului plătit din fonduri publice — fondul efectiv plătit la sfârșitul anului bugetar 2022.

30. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

31. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

32. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate două decizii ce pot prezenta relevanță asupra dezlegării chestiunii de drept care face obiectul prezentei sesizări.

33. Prin *Decizia nr. 11 din 17 iunie 2024*, pronunțată de *Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 2 august 2024 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 11/2024*), a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. I alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, ale art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care au ca efect plafonarea salariilor și indemnizațiilor prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că:

„Aceste reglementări legale sunt aplicabile și funcționarilor publici și personalului contractual din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, chiar dacă prevederile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu modifică sistemul de stabilire a salariilor de bază din familia ocupațională «Administrație» cuprins în art. 11 din aceeași lege-cadru.”, prezentând relevanță considerentele de la paragrafele 62 și 73-76 din decizia menționată.

34. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 27 din 3 iunie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 4 iulie 2024, a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept: „Dacă dispozițiile cuprinse în art. I alin. (1)-(3) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, în art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și în art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, derogă parțial de la mecanismul de aplicare tranzitorie a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, reglementat de art. 38 din această lege-cadru, în sensul că nu modifică sistemul de determinare a salariilor de bază din familia ocupațională «Administrație» cuprins în art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

35. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

36. Prezenta sesizare a fost formulată în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care au fost prevăzute norme speciale pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal [art. 1 alin. (1)], precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale acestui personal [art. 1 alin. (2)], indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze [art. 1 alin. (3)].

37. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

38. Dispozițiile acestui act normativ se completează, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu cele ale Codului de procedură civilă.

39. În ceea ce privește sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd următoarele: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare,

va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

40. Potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

41. În mod diferit de sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept invocate, iar sesizarea poate fi formulată de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzei atât în primă instanță, cât și în calea de atac.

42. În raport cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, rezultă că, pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se impune a fi întrunite cumulativ următoarele condiții de admisibilitate:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

— obiectul cauzei să fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

43. Din punct de vedere formal, având în vedere că, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, sesizarea se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, precum și punctul de vedere al completului de judecată și punctele de vedere ale părților, conform art. 520 din Codul de procedură civilă.

44. Examinând îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării din prezenta cauză, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și ale art. 520 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că doar o parte din acestea se verifică.

45. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în curs de judecată, în primă instanță, pe rolul unui complet investit cu soluționarea litigiului privind drepturi de natură salarială ale unui funcționar public din sistemul finanțelor publice, ce face parte din cadrul familiei ocupaționale „Administrație”. Prin urmare, sistemul de salarizare al categoriei de personal din care face parte este supus regulilor instituite de Legea-cadru nr. 153/2017 și de anexa nr. VIII la această lege. Cum obiectul litigiului constă în stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, acesta se circumscrie domeniului de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

46. În ceea ce privește celelalte condiții, având în vedere faptul că procedura sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare, admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, asupra căreia Înalta Curte să nu fi statuat și care să nu facă nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

47. Prin sesizarea de față instanța de trimitere solicită interpretarea tezei finale a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, în sensul de a se stabili dacă prin sintagma „fără a se depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017” legiuitorul s-a raportat la valoarea nominală a salariului de bază aferent funcției publice și gradației deținute sau, dimpotrivă, la interdicția de a se depăși fondul total de salarii pentru anul 2022. Prin cererea de chemare în judecată reclamanta solicită acordarea majorării salariale, susținând incidența celei de-a doua opinii, în vreme ce pârâta, prin apărările formulate, arată că nu poate majora salariul de bază al funcționarului public, câtă vreme astfel s-ar depăși valoarea nominală prevăzută în anexă. Ca atare, există relație de dependență între chestiunea de drept invocată și soluționarea fondului cauzei.

48. Faptul că de problema de drept depinde soluționarea cauzei nu este suficient însă pentru a se constata admisibilitatea sesizării din perspectiva existenței unei chestiuni de drept în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

49. Deși dispozițiile noului act normativ, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, și cele ale art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc sintagma „chestiune de drept”, în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că aceasta trebuie să fie o problemă de drept reală, în sensul că norma de drept disputată este îndoielnică, lacunară sau neclară, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, din cauză că textul de lege este incomplet sau nu este corelat cu alte dispoziții legale (Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017; Decizia nr. 24 din 2 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 25 iunie 2020, paragraful 67).

50. Procedura hotărârii prealabile vizează rezolvarea de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, care se impune cu evidentă a fi lămurită și care prezintă o dificultate în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii, având menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare (Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014).

51. Stabilirea unui anume grad de dificultate, ca o condiție a admisibilității, este absolut necesară pentru a se verifica dacă instanței supreme i se solicită o dezlegare de principiu a unei veritabile probleme de drept, astfel cum impun dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, sau este chemată, în fapt, să soluționeze o simplă problemă de interpretare a unor dispoziții legale sau chiar litigiul în cauză.

52. Pentru a stabili existența unei chestiuni de drept, dacă se urmărește o dezlegare de principiu a unor probleme de drept reale, rezultate din dispoziții normative care pot primi interpretări diferite prin hotărâri judecătorești, sau dacă se urmărește, în fapt, să se soluționeze o simplă problemă de interpretare a unor dispoziții legale sau chiar litigiul în cauză, sunt relevante

considerentele care au determinat instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție.

53. În acest scop, dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă, care se aplică în completarea celor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum prevăd chiar dispozițiile art. 4 din acest din urmă act normativ, dispun ca în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție să se regăsească motivele care susțin admisibilitatea sesizării, prin care să se argumenteze în concret necesitatea pronunțării hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și punctul de vedere al completului de judecată.

54. Motivele care susțin admisibilitatea sesizării se referă la prezentarea modului diferit în care normele de drept îndoielnice, lacunare sau neclare pot fi interpretate și în ce măsură acesta depășește obligația instanței investite cu soluționarea cauzei să interpreteze și să aplice legea în vederea soluționării litigiului. Exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuie, de asemenea, la a se stabili inclusiv dacă sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

55. Din această perspectivă se constată că titularul sesizării, deși invocă faptul că textul de lege în discuție poate primi două posibile interpretări, nu poate decela niciun argument juridic care să sprijine una dintre opinii. În realitate, instanța de trimitere nu face altceva decât să transfere instanței supreme punctele de vedere divergente exprimate de părțile din litigiu, fără a exercita rolul de filtru necesar în acest mecanism și fără a justifica în ce măsură este depășit rolul său constituțional de a aplica legea unui raport juridic concret de complexitatea prezentei chestiuni de drept.

56. În fapt, prin textul de lege a cărui interpretare se solicită, legiuitorul și-a propus să deroge, în anul 2023, de la norma generală cuprinsă în art. 22 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căreia, începând din acel an, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare ar fi trebuit stabilite prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. Astfel, în respectarea principiului sustenabilității financiare, ce a reprezentat, de altfel, o constantă a legislației în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice și în anii anteriori, s-a prevăzut o majorare de 10% a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022. Acordarea majorării este condiționată de interdicția depășirii valorii nominale pentru anul 2022 stabilite potrivit anexelor la legea-cadru.

57. Caracterul clar, lipsit de echivoc, al textului de lege în discuție rezultă din faptul că noțiunea de salariu de bază este definită de prevederile art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, reprezentând „suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX”. Cât privește înțelesul sintagmei „cuantum brut”, acesta rezultă în mod evident din conținutul art. 35 din aceeași lege-cadru, potrivit căruia toate sumele reprezentând drepturi salariale sunt lunare, în formă brută și supuse impozitării, potrivit legii.

58. A interpreta o normă lacunară, subscrisă noțiunii de problemă dificilă de drept, presupune ca potențialul acesteia de a genera jurisprudență neunitară să se întemeieze pe argumente logico-juridice ce fundamentează cel puțin două opinii. Or, susținerea potrivit căreia teza ultimă a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 se referă la interdicția depășirii fondului total de salarii pentru anul 2022, în cazul aplicării majorării salariale prevăzute de același text de

lege, este străină de sensul literal al termenilor utilizați de legiuitor. Concret, introducerea unei sintagme în mod arbitrar într-un raționament nu înseamnă a interpreta, câtă vreme scopul integrării anexelor în legea unică de salarizare a fost acela prevăzut de art. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017, după cum urmează: „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I-IX.”

59. Este, prin urmare, evident că obiectul de reglementare al anexelor la care face trimitere art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 nu constă în determinarea bugetului ordonatorilor de credite cu destinația de cheltuieli salariale.

60. De altfel, nu există nici argumente legate de evoluția ulterioară a normelor legale în materia salarizării acestei categorii de funcționari publici care să permită să se aprecieze că, la data de 1 ianuarie 2023, era posibilă depășirea salariilor de bază prevăzute de anexe pentru anul 2022, ca urmare a

acordării majorării salariale. Avem în vedere faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2023 a fost modificată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, prin introducerea în art. I a alineatului (11), cu următorul conținut: „(11) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 iunie 2023, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute în anexa nr. VIII la aceeași lege se stabilesc la nivelul salariilor de bază prevăzute de această lege pentru anul 2022.”

61. Așadar, nicio metodă de interpretare a textului de lege în discuție, literală, logică, sistematică sau teleologică, nu este de natură să conducă la o altă soluție decât cea identificată deja de instanța de trimitere. În mod asemănător, nici din punctele de vedere exprimate de curțile de apel nu se întrezărește riscul apariției și dezvoltării unei practici judiciare neunitare, astfel încât să devină necesară activarea mecanismului preventiv de uniformizare.

62. În consecință, nefiind îndeplinite, în mod cumulativ, toate condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sesizarea este inadmisibilă.

63. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 17.280/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă teza finală a art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative ar trebui interpretată în sensul că 1) nu se poate depăși fondul total de salarii pentru anul 2022 aferent personalului plătit din fonduri publice — fondul efectiv plătit la sfârșitul anului bugetar 2022 sau în sensul că: 2) nu se poate depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilită în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, corespunzător salariului de bază aferent funcției publice și gradației deținute.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

